1893 - 1963
70-ліття РІК ВИДАННЯ
І СЛУЖБИ СВОЄМУ
НАРОДОВІ ТА ПРАВДІ

СВОБОДА SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ:
"SVOBODA", 81-83 GRAND ST.
JERSEY CITY 3, N. J.
HEnderson 4-0237
HEnderson 4-0807
УНСоюз: HEnderson 5-8740
Тел.: з Ню Йорку:
BArcly 7-4125
УНСоюз: BArcly 7-5337

РІК LXX. Ч. 97. ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЧЕТВЕР, 23-го ТРАВНЯ 1963 10 ЦЕНТІВ — 10 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 23, 1963 No. 97. VOL. LXX.

КОНГРЕС І СТОЛИЦЯ ВІТАЛИ ОВАЦІЙНО АСТРОНАВТА ҐОРДОНА КУПЕРА

Президент Кеннеді вручив Куперові медалю за видатні заслуги в космонавтиці

Вашингтон. — Астронавт Лерой Ґордон Купер 21-го травня прилетів до столиці, де 200 000 осіб вітали його як національного героя, а президент Кеннеді нагородив 36-річного капітана летунства Золотою Медалею Заслуги, вихвалюючи його за те, що прославив Америку в цілому світі та скріпив віру в американців в те, що ще в 1960-их роках американці будуть на Місяці. Президент сказав, що є гордий на те, що „наша країна має таких молодих людей, які можуть похвалитися такими осягами". У Президента астронавт вперше після лету довкола Землі побачив свою матір, пані Гетті Купер, яка прибула до Білого Дому літаком із Карбондейлу в Колорадо. Астронавт Купер прилетів до Вашинґтону літаком Президента, який недавно здобув рекорд в швидкості лету із ЗДА до Москви. На летовищі вітали героя найвищі військовики й цивільні достойники. Купер прибув із дружиною Труди та двома доньками 13-річною Дженітою та 14-річною Кемелею. Астронавт прибув до Білого Дому в товаристві віце-президента Линдона Джансона, який очолює Космічну Комісію. Президент привітав їх перед Білим Домом. В Президентовім бюрі чекали на гостя п-і Кеннеді, головний прокуратор Роберт Кеннеді з дружиною та інші члени Президентової родини. Присутні були в городі рож і всі інші астронавти, крім Джана Г. Ґлена, який перебуває в Японії. Пані Кеннеді представила Куперові 18-місячного сина Джана молодшого, який вимовив слово „Купер" двічі. Президент пригадав, що 21-го травня були роковини славного лету полковника Чарлза Ліндберґа, який перелетів був з Америки до Европи 3 610 миль. Обидва лети були рисковні, казав Президент, але лет Купера свідчить про той поступ, який зроблено від часу лету Ліндберґа. Президент відзначив Медалею Крайової Аеронавтичної і Космічної Адміністрації також 7 працівників проєкту Меркурій. Після візити в Білому Домі астронавт Купер відбув параду по Пенсилвенійській Евню, ідучи до Капітолю, як їздять герої і президенти ЗДА на інавгурацію. З ним їхав віце - президент Джансон та сенатор Клінтон П. Андерсон, голова Сенатської Аеронавтичної Комісії. Шеф поліції оцінює, що 250 000 осіб виповнили всі можливі місця на хідниках, щоб вітати переможного астронавта. Коли Купер ввійшов до залі нарад Палати Репрезентантів, де були зібрані члени обидвох Палат, його привітали присутні сенатори і конгресмени двохвилинною овацією. Присутні були і члени Президентового Кабінету та члени Найвищого Суду ЗДА, дипломати й інші достойники. Купер читав свою промову 9 мінут. Він згадав про те, що летячи в Гонолюлю понад те місце, де японці затопили були бойовий корабель ЗДА „Арізона", він кинув вінок у воду в пошану тих, що там загинули. Коли він це робив, то думав про тисячі тих вояків ЗДА, які згинули за те, щоб ця „країна могла бути вільна, в якій можна вести наукові досліди в мирних цілях, такі, учасником яких є він". У своїй промові астронавт дякував Конґресові за ту пошану, якою його відзначено в столиці. Він дякував всім попереднім астронавтам та всім тим, що працюють в проєктові Меркурій та які допомогли до того, що під час його 22-кратного лету так добре все функціонувало. Купер є захоплений також і тим, що громадянство ЗДА так живо цікавиться програмою дослідів над космічними просторами, як це видно з тих парадних вітань всіх астронавтів. Купер вірить, що американський нарід хоче цим способом висловити віру в те, що американці зможуть здійснити цей мирний задум дослідів над космосом, які відбуваються на очах всього світу, чесно і під контролею кожної людини, жінки та дитини в цілому світі. При кінці своєї промови Купер згадав про те, що він назвав свою кабіну „Вірою" тому, що він хотів висловити свою віру в Бога, в Америку, віру і льояльність до тих аґенцій, які здійснюють цю програму та віру в цілу програму дослідів космічних просторів. Під час 17-облїту Землі астронавт Купер відчував потребу записати на тейпрекорді коротку молитву, яку він тоді відмовляв. Це було впівночі над Індійським океаном. Все йшло дуже гарно, був ідеальний лет. І він тоді молився: „Отче, ми дякуємо Тобі, головно за те, що дозволив мені відбувати цей лет. Дякую Тобі за той привілей, що можу в цьому положенні, в цьому чудовому місці перебувати та бачити всі ці дивні і чудові речі, що Ти їх сотворив. Допоможи нам в тому, щоб ми жили так, щоб могли бути ліпшими християнами, щоб допомагали одні одним, і щоб співпрацювали один із одним, а не воювали і сварилися. Допоможи нам докінчити це наше завдання з успіхом". Купер просив Бога, щоб американці могли показати світові, що демократія дійсно може конкурувати і виконувати великі програми в науці і техніці. Свою молитву закінчив Купер: „Будь із нашими всіма родинами, опікуйся ними та дай нам підбадьорення і дозволь, щоб все було добре. Ми просимо Тебе в Твоєму імені. Амінь!"

Астронавт Л. Ґордон Купер промовляє в Білому Домі після того, як президент Кеннеді відзначив його золотою медалею Крайової Адміністрації аеронавтики і космічних просторів. З лівого боку від Купера стоять його мати Гетті Купер, його дружина Труді і доньки Джен і Кем. За Купером стоїть президент Кеннеді і поруч нього астронавти Ален Шеперд, Воллі Ширра і Скотт Карпентер.

В Америці

● Президент Кеннеді заявив групі добровольців Корпусу Миру, 15-ом чоловікам і 2-ом жінкам, які виїжджають на працю до Індонезії, що мають виконати там найважнішу ролю в своєму житті, а саме служити мирові в такій країні, як Індонезія. Ці добровольці, — це вчителі фізичного виховання.

● Колишній віце - президент Ричард М. Ніксон заявив журналістам, що покищо не є зобов'язаний підтримувати когось із республіканців на кандидата на Президента в 1964-му році. Ніксон казав, що одні гадають, що він перенісся до Ню Йорку, щоб підтримувати кандидатуру Рокефеллера; інші думають, що він є за мишиґенським губернатором Джорджом Ромні, а ще інші твердять, що він, Ніксон, має „поборювати" кандидатуру сенатора Ґолдвотера. Ніксон все те заперечив, кажучи: „Я підтримуватиму кожного, хто буде наименований".

Президент втішається великою популярністю в південних стейтах

Вашингтон. — Преса підкреслює, що президент Кеннеді втішається великою популярністю в південних стейтах, як це виявилося під час його поїздки до Теннессі і Алабами при кінці минулого тижня. На вулицях Нешвіллу 130,000 мешканців вітали Президента, а на стації 30,000 осіб слухали промови Кеннеді про те, що неґритянське населення діє в дусі американської традиції волі, коли домагається своїх прав, таких самих, якими втішається біле населення. Люди товпилися до Президента, щоб він подав їм руку, і горяче оплескували його, коли він переїздив вулицями. Тільки алабамський губернатор Дж. Воллес стримано поводився у відношенні до през. Кеннеді, якого він підтримував у виборах 1960-го року, і проти якого він вніс скаргу до Найвищого Суду, кажучи, що Президент і головний прокуратор діяли незаконно, коли вислали військо до Бірмінгаму.

Прем'єр Пірсон дістав вотум довір'я

Оттава. — 21-го травня канадійський парлямент більшістю 124-ох до 113-ох голосів ухвалив вотум довір'я ліберальному прем'єрові Лестерові Б. Пірсонові, який повідомляв послів про те, що він домовився з урядом ЗДА прийняти атомову зброю для канадійських літаків. Представник Нової Демократичної Партії поставив був внесок на вотум недовір'я, який підтримав провідник опозиції, колишній прем'єр Джан Діфенбейкер та більшість із Консерватив. Партії. 4 члени з Партії Соціяльного Кредиту і два посли з Консервативної Партії врятували уряд Пірсона від поразки, яка спричинила б кінець уряду лібералів вже після шоститижневого урядування.

Добрі вигляди на працю для цьогорічних випускників університетів і коледжів

Вашингтон. — Департамент праці звітує, що цього року є добрі вигляди на працю для тих, що кінчають університетські чи колеґіяльні студії. Цього року має бути варстатів праці доволі багато і заробітні платні мають бути від трьох до п'ятьох відсотків вищі. І так початківці інженери мають запропоновані платні по $600 місячно, а випускники фізики, математики і хемії дістануть початкову платню від 500 до 575 долярів місячно. Найбільше запотребування є на такі фахи, як електрики, хеміки і механічні інженери.

Моряк П. Ільків дістав дозвіл залишитися в Канаді

Оттава. — 27-річний бувший совєтський моряк Петро Ільків, українець, який дезертирував із совєтського рибальського корабля, що оперував на східнім побережжі Канади на Атлантику, дістав право залишитися в Канаді щонайменше на один рік. Іміґраційний департамент заявив, що міністер іміґрації Гай Февро дав Ількову дозвіл залишитися в Канаді з умовою, що його справа буде знову розглянена після року часу. Ільків дезертирував із совєтського корабля „Северодвінск", коли він був у порті Сидні, Н. С., 13 березня і просив політичного азилю.

Помер Степан Маїк, довголітній секретар 368-го Відділу УНСоюзу

Маямі Флорида. — Дня 17-го травня 1963 р. тут помер наглo під час сну й своєму помешканні на 69 році життя бл. п. Степан Маїк, довголітній член УНСоюзу, останньо секретар Товариства ім. Миколи Лисенка — 368 Відділу УНСоюзу в Маямі. Покійний народився 3-го січня 1894 р. у Тишиці, пов. Сокаль, Західня Україна. До ЗДА прибув 1912 р. та замешкав у Пасейку Н. Дж., де й вступив був 1918 р. до 42 Відділу УНСоюзу. В 1949 році перебрався до Маямі, Флорида, та перейшов до тамошнього Відділу УНСоюзу ч. 368. У цьому відділі був на протязі 4 років головою Контрольного Комітету, та на протязі 10 років, аж до смерти секретарем. Був відданим союзовцем та втішався загальною пошаною і щирою симпатією. Залишив дружину Юстину, дочку Євгенію Дем'як з чоловіком і дітьми та сина Степана. Тлінні останки його перевезено до Пасейку, Н. Дж., де 22-го травня відбувся похорон.

ЗВІТИ ГОЛОВНИХ КОНТРОЛЕРІВ, РАДНИХ ТА РЕДАКЦІЇ І ЗАПОЧАТКУВАННЯ ДЕБАТ НАД ЗВІТАМИ ВИПОВНИЛИ 2-гий ДЕНЬ НАРАД ГОЛОВНОГО УРЯДУ У.Н.С.

Союзівка, Кергонксон. — Другий день річних нарад Головного Уряду УНСоюзу у вівторок 21-го травня виповнили в цілості індивідуальні звіти головних контролерів, звіти головних радних і редактора „Свободи" та започаткування нарад над звітами головних екзекутивних урядовців, що їх вони склали попереднього дня. Нарадами, що почалися о год. 9 ранку, проводили на зміну головний предсідник Йосип Лисогір та його заступники інж. Куропась і Анна Герман. Започатковано вівтіркову сесію читанням протоколу з попереднього дня нарад, списаного і відчитаного спеціяльно заанґажованими протоколянтами на цих річних нарадах, панею Уляною Дячук і Володимиром Соханом, які є урядовцями Головної Канцелярії УНСоюзу.

Звіти головних радних

Звітування головних радних започаткував Іван Зорич з Торонта, що є рівночасно директором Канадійської Канцелярії для канадійських справ УНСоюзу. Далі звітували Богдан Мельник з Монтреалу, Ярослав Гук з Гартфорду, Тарас Шпікула з Шикаґа, Дмитро Шмаґала з Клівленду, Василь Гуссар з Рочестеру, Андрій Джула з Ембридж, Анна Чопик з Бостону, Іван Одежинський з Філядельфії, Олена Олек з Шикаґа, Осипа Олінкевич з Клівленду, Мирон Куропась з Шикаґа, Марія Демидчук із Бруклина та Олена Штогрин з Філядельфії. Головні радні звітували головно про свою союзову і громадську працю в їх містах і округах, в яких вони репрезентують УНСоюз та здебільша займають провідні становища і грають провідні ролі також в загальному громадському житті. У своїх звітах вони висловлювали свою опінію, як і критичні завваги про загальний стан і розвиток УНСоюзу.

Звіти головних контролерів

Звітами головних контролерів закінчено перший та започатковано другий день нарад. Справа в тому, що попереднього дня, у понеділок 20-го травня, звіт здавала Головна Контрольна Комісія, головою і речником якої є д-р Володимир Ґалан, його заступником інж. Володимир Коссар, секретарем дир. Петро Пуцило, а членами Іван Хокольський і Іван Іванчук. Кожний з контролерів перевіряв одну з ділянок праці УНСоюзу і про неї звітував, доповнюючи звідомлення за цілу Контрольну Комісію, що його склав був д-р Володимир Ґалан. В другому дні нарад всі члени Головної Контрольної Комісії звітували ще кожний індивідуально із своєї праці, як члени Головного Уряду УНСоюзу, із своїх громад.

„Свобода" у 70-річчя — звіт редактора Антона Драгана

Серію звітів на цих нарадах Головного Уряду УНСоюзу закінчив ред. А. Драган, звітуючи про ідейні напрямні та редакційну працю і стан видань УНСоюзу — щоденника „Свобода", англомовного „Українського Тижневика" та дитячого місячника „Веселка". Тому, що ці наради відбуваються в році, в якому припадає 70-річчя появи „Свободи", 30-річчя „Українського Тижневика" і 10-річчя „Веселки", звітодавець згадав окремо про дотеперішню ролю цих публікацій, характеризуючи їх, як органи хрестоносних походів американських українців за їхнє власне ідейне й організаційне оформлення та за визволення їхньої „Святої землі" — України. Характеристикою теперішнього стану тих публікацій та деякими рекомендаціями щодо їх дальшого розвитку — закінчив ред. А. Драган своє звітування за В-во „Свобода".

Дебати над звітом гол. предсідника Йосипа Лисогора

Звітом редакції „Свободи" закінчено звітування і передполудневу сесію другого дня нарад Гол. Уряду УНСоюзу. Пополудневу сесію започатковано дебатами над звітом гол. предсідника Й. Лисогора та продовжувано їх також і на нічній сесії після вечері. Дебати відбуваються в той спосіб, що учасники нарад один за одним ставлять запита чи висловлюють свої завваги і на кожне чи кожну з них відразу відповідає звітодавець. В дебатах над звітами гол. предсідника Й. Лисогора забирали голос майже всі головні контролери і радні, заторкуючи практично всі важливі ділянки і справи УНСоюзу, як також поодинокі проблеми нашого загального громадського життя. В третьому дні нарад в середу 22 травня продовжувано обговорення звітів. Дебати тривають.

Військо ОН в Конґо все ще має клопіт з тубільцями

Леопольдвіль. — Міжнародне військо Об'єднаних Націй в Конґо несподіваним маневром зайняло в минулу неділю 19 ц. м. місто Дільольо на кордоні провінції Катанґа й сусідньої Анґолі, що перебуває під португальською адміністрацією. Дільольо, що лежить за 360 миль на захід від столиці Катанґи Елізабетвілю, є останнім важливим пунктом в Катанзі, яке до цього часу ще не було обсаджене військом ОН. В столиці Конґа Леопольдвілі, як і в Елізабетвілі були вперті поголоски, що в Дільольо скривається багато колишніх наємних військовиків катанґійського президента Мойсе Чомбе і багато катанґійських тубільчих жандармів. Новий шеф місії ОН в Конґо, Макс Дорзінвіль, ще за кілька днів перед тим заперечував, наче б військо ОН плянувало якісь нові операції: він зробив це, мабуть, пляново, щоб заскочити катанґійців в Дільольо. Скільки чужих військовиків і жандармів знайдено в тому місті — газети не подають. Зате конґолійський уряд має певні відомості, що іншим центром прихильників суверенности Катанґи є прикордонне містечко Тейхейра де Суза на території Анґолі, що її власті підтримують сепаратистичний рух Мойсе Чомбе, щоб робити клопіт центральному урядові Конґа, який з свого боку підтримує анґольських тубільців, які борються проти Португалії. В минулому тижні кілька тисяч білих мешканців в Жадотвілі, також в Катанзі, грозили спаленням міста, якщо не вийде з нього чорне військо: сталось це після того, як чорні схопили і вбили прикладами крісів одного білого робітника тамошньої копальні, який ніби-то переїхав своїм автом одну муринку.

ЗДА Й ЗАХІДНЯ ЕВРОПА ОСЯГНУЛИ ЗГОДУ В СПРАВІ МИТ

Женева. — Після довгих і драматичних переговорів, які грозили невдачею і — послідовно — митною війною між З'єдиненими Державами та шістьма західньо - европейськими членськими державами Европейської Економічної Спільноти (Спільного Господарського Ринку) із жалюгідними політичними наслідками для всього вільного світу, прийшло в минулий вівторок 21 травня ц. р. пізньою ніччю до порозуміння на базі компромісу щодо принципів обнижування мит. З'єдинені Держави, що їх головним речником у тих переговорах був кол. державний секретар за президента Айзенгавера, Кристиян Гертер, погодилися на вимогу, на яку від початку настоювали західньо - европейські країни, а саме, щоб найвищі мита, існуючі в Америці на деякі товари, в більшому ступені обнижувати, як нижчі мита. Це так званий принцип „нерівности" чи „невідповідности", суперечний до принципу „рівности", під яким треба розуміти обнижування мит в однаковому відсотку. Цей останній принцип рекомендований Америкою, прийнято також, у відношенні до всіх інших товарів, щодо яких стосується принцип „нерівности". Таким чином обидві сторони поступились і погодились на компроміс. Д-р Людвіґ Ергард, західньо-німецький віцеканцлер і міністер господарства, який відіграв головну ролю у виконуванні такого компромісу, заявив, що згода прийшла тільки щодо „шкаралупи яйця, а що буде всередині, це ще нічого не знати". Подробиці того порозуміння і його практичне застосування будуть предметом пізніших довгих і — як твердять коментатори — трудних нарад, але покищо ті Женевські наради, які велися на міністерському рівені формально на форумі міжнародної організації Загального Порозуміння Про Тарифи й Торгівлю (ҐАТТ — від перших літер англійської назви), закінчилися успіхом. У Вашингтоні висловлено вдоволення з приводу такого компромісу. Він виключив острах, що Европейська Економічна Спільнота, головно під натиском збоку Франції, може стати ексклюзивним торговельним бльоком, який буде намагатися недопускати на европейський ринок американських продуктів. Це вдарило б передусім по американській сільсько - господарській продукції, для якої Европа становить один із головних ринків збуту. Про мита для торгівлі сільсько - господарськими продуктами має відбутись окрема конференція. Членами Европейської Економічної Спільноти є Франція, Західня Німеччина, Італія, Бельгія, Голляндія і Люксембург, але на тій Женевській конференції приявними були й інші дераи, які є членами згаданого вгорі ҐАТТ-у.

В Гаїті загострилась ситуація: 6 осіб згинули від бомб терористів

Портопринс. — У столиці Гоїті Портопринс противники режиму президента Франсуа Дюваліє кинули на подвір'я трьох шкіл, в яких таборили селяни, спроваджені урядовими чинниками для маніфестацій в честь того президента, — сильні бомби і гранати, від яких згинуло шість осіб та багато дальших було ранених. Уряд спровадив яких 15,000 селян, які — примітивно озброєні — маршували вулицями з транспарентами „Дюваліє або смерть". Нечисленне військо й поліція були змобілізовані, щоб тримати порядок. През. Дюваліє, що його конституційний термін урядування скінчився в минулому тижні та який проте заявив, що урядуватиме дальших шість років, мав у середу 22 травня формально проклямувати започаткування нової каденції своєї влади. Організація Американських Держав, хоч неприхильно настроєна до режиму през. Дюваліє, проте не хоче активно виступити проти його режиму. Тому ЗДА опинились в незручній ситуації, бо їхня безпосередня інтервенція була б використана пропаґандивно всіма ворогами Америки, як доказ „янкі - імперіялізму" та втручання у внутрішні справи інших держав.

Монголія рада би мати дипломатичні взаємини з Америкою

Улан Батор. — Монгольський прем'єр Юмджаґін Тсендебаль заявив, що його країна готова нав'язати з З'єдиненими Державами дипломатичні взаємини, але ініціятива в цій справі мусить вийти від Америки. Тсендебаль пригадав, що розмови про це велися з початком 1961 року, але він промовчав, що Америка перервала їх тоді, коли Монголія, совєтський сателіт, поспішилась із заявою солідарности з Східньою Німеччиною у справі внутрішньо-берлінського муру. Першою західньою державою, яка поспішилась з дипломатичним визнанням Монголії та нав'язанням з нею дипломатичних взаємин, маючи на увазі можливість торгівлі, була Британія.

Альбанські комуністи прибули на робітничий з'їзд до Москви

Москва. — Невеличка делеґація з Альбанії прибула до Москви на конференцію опанованої комуністами міжнародної юнії робітників хемічного, нафтового і спорідненого промислу. Участь альбанських комуністів в тій конференції звертає увагу у зв'язку з існуючою ворожнечою між Москвою і Пейпінґом, при чому Альбанія, заявившись за комуністичним Китаєм проти Москви, стала предметом найгострішої критики і лайок збоку совєтських проводирів та пропаґандивного апарату СССР. В грудні 1962 р. СССР зірвав дипломатичні зв'язки з Альбанією. Дальші взаємини Совєтського Союзу й Альбанії залежні від висліду совєтсько-китайських нарад, які відбудуться в Москві в першій половині липня цього року.

У СВІТІ

● З Лондону насильно видалено лідера опозиції з Ніґерії Антона Енагоро. Його арештовано, коли ніґерські власті оскаржили його в кримінальних злочинах і жадали його видачі. Після шостимісячного процесу та палких дебат в палаті громад відкинено спротив того ніґерського діяча. Його перевезли з в'язниці на летовище і там всадили в літак, що його завіз просто до Ніґерії, де відповідатиме за державну зраду і різні інші злочини.

● Д-р Джузеппе Мартеллі, італійський фізик, що був затруднений в Европейській Комісії Атомової Енерґії (Евратом), оскаржений в Англії за шпигунство в користь СССР, твердить, що він „не винен". У докладній ревізії, переведеній в його канцелярії і помешканні, відкрила поліція м. ін. черевики з порожніми всередині каблуками, папіросниці з подвійними обкладинками, адресу совєтського аґента в Лондоні, список тайних гасел, коди і т. п. матеріяли.

СВОБОДА SVOBODA
УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc., 81-83 Grand St., Jersey City, N.J.
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Адреса: "SVOBODA," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N.J.

Сумнівна єдність Африки

Одночасно з відкриттям у столиці Канади, Оттаві, конференції міністрів закордонних, військових і фінансових справ 15-ох держав - членів Північно - Атлантійського пакту, що є найсильнішою оборонною організацією західнього світу, в столиці далекої Етіопії, Аддіс Абебі, почалась конференція „на вершинах" представників 29-ох африканських країн. Тільки дві африканські держави не запрошено на ту конференцію: Південно - Африканську Унію, де існує білорасистський режим, і Того, уряд якого, що прийшов після жорстокого вбивства президента Сильвано Олімпія, не визнають всі інші африканські країни. Це перша така конференція, що охопила майже всі країни чорного континенту, бо дотеперішні мали здебільша регіональний характер. Очевидно, що на такій всезагальній конференції та ще й з участю їх монархів і президентів, центральним предметом нарад мусить бути найширша проблема: політичної і господарської єдности африканського континенту.

Хоч назверх здавалося б, що африканські країни, які у великій більшості усамостійнились лише після останньої світової війни, повинні мати спільні інтереси, що диктують їм потребу єдности, насправді, у життьовій практиці, ця єдність дуже проблематична. Воно й зрозуміло, коли зважити, що між тими кругло 30-ма африканськими країнами є таки дуже великі різниці культурного й господарського стану. Колоніяльне правління в них залишило різний ступінь політичної зрілости й культури, різне пов'язання з культурою й економікою західніх країн. Коли ж у політиці й економіці психологічні моменти бувають здебільша вирішними, то й африканський континент, зрізничкований психологічно, становить радше мозаїку народів, племен, культур та орієнтацій, як якийсь одностайний моноліт.

Західні газети ділять звичайно африканські країни на три групи: перша і найчисленніша — група Монровії, названа так від імени столиці Ліберії, де відбувся їх з'їзд; вона охоплює головно колишні французькі колонії, тепер найбільше прозахідньої орієнтації. Друга — це група Касаблянки, в якій головні ролі грають Об'єднана Арабська Республіка і Гана, найбільш „невтральні" і „співіснувальні" в совєтському розумінні, але й з участю Марокко, що його король Гассан II підкреслює своє прозахідне становище. Третю групу становлять такі країни, як Тунісія, Лібія, Етіопія, Конго, з різними расами і традиціями ,але пов'язані радше із Заходом, як із комуністичним Сходом. Зрештою, ні одна з африканських держав не ввела у себе комуністичного режиму. Але й ні одна з них не виступає проти Совєтського Союзу, як колоніяльної держави. Всі вони говорять про „колоніяльний імперіялізм", маючи на увазі виключно европейський тип колоніялізму з минулого сторіччя, але й тут виявляють різні ступні свого ресантименту: коли Конго шукає лише у західніх країнах джерела своєї відбудови, то Об'єднана Арабська Республіка проводить „невтралізм" типу Тіта і спирає свою збройну силу виключно на доставах із СССР та його сателітів. У великій більшості африканських країн панує система диктатури з дуже своєрідним „соціялізмом".

Ця мозаїка, що межує з хаосом, мусить віддзеркалюватись і на з'їзді в Аддіс Абебі. Може й буде там якась манифестація африканської єдности, може й прийде там до наладнання співпраці в ділянках культури й господарства, але таке їх об'єднання, про яке мріє ганський президент Кваме Нкрумах, мабуть, залишиться тільки концепцією. Може й слушно інші африканські країни вбачають в цій концепції радше вияв персональних амбіцій того африканського діяча, який хотів би стати лідером і речником всього чорного континенту, аніж диктат сучасної дійсности.

Час у дорогу!

Надходять літні місяці і з ними пора вакаційних мандрівок і подорожей, виїздів у гори, над море чи в які інші околиці, віддалені від місця цілорічного перебування й праці. Багато людей проведе свої вакації „на колесах", переїжджаючи з околиці в околицю чи виїжджаючи в сумежні країни або й за море.

Туристичні асоціяції передбачають, що цьогорічні вакації будуть найрухливіші в усій дотеперішній американській історії. Більшість своїх вакаційних подорожей і мандрівок відбуватимуть американці на території самих З'єдинених Держав. Від червня до вересня цього року вибереться в дорогу на довший чи коротший час 60 процентів усього американського населення, 90 процентів усіх цих подорожей відбуватимуть американські громадяни й резиденти автами, чотири проценти — літаками, три проценти — залізницями, два проценти — автобусами й один процент — різними іншими засобами подорожування. На свої подорожі і зв'язані з ними розваги та відпочинок американці видадуть цього року велетенську суму — яких 30 більйонів долярів, і, крім того, додаткових 2.8 більйона долярів витратять, виїжджаючи в чужі держави. У зв'язку з цьогорічними вакаціями обраховують, що американські вакаційники відбудуть 70 більйонів миль дороги, і перебуватимуть у 65 000 мотелів і 15 000 готелів. Найважливішу ролю в цих подорожах відіграватиме, як уже сказано, авто, і у зв'язку з цим пригадують, що в порівнянні з 1952-им роком, коли в ЗДА було всього 52 мільйони особових авт, в цьому році їх є вже 65 мільйонів. В 1950-му році припадало на одну особу річно 2 400 миль, відбутих автом, в минулому році на одну особу припадало вже 4 000 миль.

Для „рухливости" цьогорічних вакацій багато причиняться прекрасно побудовані і випосажені американські автостради. Вони пов'язують сьогодні найбільш віддалені і недавно ще мало доступні околиці ЗДА — Орегон, Арізону та інші. Водночас із цим дуже важливе й те, що вздовж цих доріг, мов гриби по дощі, виростають все нові мотелі, місця таборування, бензинові та інші стації — усе для вигоди подорожуючих.

З чужоземних країн найбільше притягатимуть цього року американських туристів дві найближчі до ЗДА країни — Канада й Мехіко. В першій із них американські подорожні витрачали на свої подорожі й відпочинок 420 мільйонів долярів річно. В Мехіко американці залишали пересічно 370 мільйонів долярів. Туризм до обох цих країн становить 45 % усього американського туристичного руху за кордон.

В подорожуванні по території ЗДА, особливо по мальовничих центральних і західніх стейтах, і у виїздах в Канаду чи Мехіко беруть все численнішу участь американські українці. Починаючи від Флориди аж по далеку Аляску, можна зустріти всюди по американських шляхах і містах українських подорожніх, що цілими родинами чи гуртами друзів знайомляться з красою американської землі. Також і в скавтських мандрівках беруть з кожним роком все численнішу участь українські пластуни.

Притягаючими осередками для українських мандрівників будуть цього року ще в більшій мірі, як попередніми роками, також українські оселі, табори чи осередки — Союзівка, Гантер, Іст Четгем, Бобрівка, Діброва та інші. Багато українців проведе в них вакації чи більшу їх частину. Для українських туристів і мандрівників ці місця, особливо ж оселя УНСоюзу, Союзівка, будуть, як і завжди, кінцевим етапом їхньої подорожі, і там вони проведуть в численному колі гостей найкращі дні своїх вакацій. Бо, як увійшло уже в приповідку, чи з Канади, чи з Флориди, чи з Заходу чи із Сходу, — всі дороги ведуть таки на Союзівку.

ПОМПІДУ В НОВІЙ РОЛІ

Париж. — Остання сесія французького парляменту не заповідалася цікаво, бо на порядку дня були соціяльні й господарські справи, до яких ніхто не прив'язує значення в площині парляментарних дебат. Це ж справа фахівців, а внесок уряду напевно перейде, бо де Голь розпоряджає стабільною більшістю. Але сталася мала несподіванка, коли на трибуну вийшов — прем'єр.

За часів прем'єрування Дебре голова ради міністрів був, властиво, невиразною фігурою, тінню де Голя, виконавцем його плянів. В загальному — технічний виконавець, якого політична позиція була ніяка. Так само виглядав досі й Помпіду. Аж раптом він наче ожив того дня, коли Дебре появився в парляменті, отримавши свій мандат у додаткових виборах вже після початку літньої парляментарної сесії.

Дебре тепер багато часу присвячує саме праці в кулюарах парляменту, серед голлістських послів, і має виразну амбіцію стати лідером парляментарної більшости, що її мають голлісти. Його вибір послом і поява в парляменті була появою майбутнього лідера. І тут Помпіду вирішив виступити в новій ролі: не лише прем'єр - міністра, але й речника більшости в парляменті.

Говорив він про господарське положення Франції не лише як керманич уряду, але й як лідер політичної сили країни. На всіх це справило велике враження, і з того постали різні коментарі, які доходять навіть до питання: чи не буде Помпіду наступником де Голя?

Та це ще справа далека. Покищо ж він виступив з промовою, в якій боронив політику де Голя й уряду з фугою, малючи надзвичайно привабливий образ сучасного стану країни. Противники де Голя малювали образ надзвичайно чорний, підкреслюючи витрати на атомову зброю. Цим вони атакували й закордонну політику де Голя але в суті зробили такий маневр, який ставив їх в одну площину з комуністами, що сьогодні нікому користи не приносить.

І Помпіду зробив таке враження, що без скреготів пройшла ухвала такої непопулярної речі, як підвищення цін на залізничі квитки та електроенергію і нові податки. При цьому прем'єр виразно заявив, що, крім видатків, зв'язаних з підвищенням платень в удержавленому секторі, крім підвищення додатків для родин і старечих пенсій, крім будови автострад, — ці нові прибутки потрібні в основному на видобуток атомової енергії, а в тому числі й на атомову зброю.

І саме тут він просто мусів виступати як речник не тільки уряду, але й нації у формі її парляментарної більшости. І це йому вдалося. Політика де Голя дістала затвердження парляменту, і все поточилося певним руслом. Постає тільки питання: які ж будуть наслідки нових ухвал?

Збільшення податків не така страшна річ, бо коли заробітна платня росте так скоро, що говорять про спеціяльний податок на ті підприємства, які надто швидко підвищують платні, то податки перейдуть без більших наслідків. Але піднесення на 11% цін на залізничі квитки — вже потягнення дуже непопулярне, зокрема напередодні вакаційних виїздів. Дальші ж справи виходять з ділянки морального чи політичного ефекту. Підвищення на 4% цін за перевіз вантажу залізницею відіб'ється на цінах. Підвищення на 7% оплат за електрику відіб'ється на цінах ще більше. Цих підвищень ніяк не рівноважить зменшення на 5% ціни на газ, бож це тільки частина енергії при сьогоднішній моді на електрифікацію, коли постачання природного газу з Сагари ще не зорганізоване на повноту можливостей. А використання сагарського газу вимагає величезних капіталовкладів у газодукти та перебудову пальників.

Говориться, що ці заходи уряду запобігти інфляції можуть взагалі припинити ріст продукції або бодай піднести ціни на французькі вироби настільки, що вони втратять свою компетитивність з виробами інших країн Спільного Европейського Ринку. Уряд запевняє ,що ні. А коли й так, то в такій мірі, що втрати будуть менші, як були б при інфляції.

Для боротьби з інфляцією вжито ще одного засобу: державну позику, яка має дати державі засоби на інвестиції і рівночасно уможливить їй стягнути з обігу надмір гроша. Від цього стріляння по двох зайцях уряд сподівається багато, а загал приймає це позитивно, бож цією позикою позбавлено мешканців країни якоїсь частини додаткових податків.

Помпіду пішов на ризиковний експеримент великого розміру. Коли виграє, то це буде перемога його і перемога де Голя. Коли ж за кілька тижнів надто підуть вгору ціни, то почнуться знову страйки й доволі небезпечні кризові конвульсії. Але Помпіду — кваліфікований господарник, і загал має до нього довір'я. Тому державна позика вже покрита й коли б уряд зажадав більше, то дістав би ще більше. А це найкращий показник довір'я нації до державного керівництва. І притому до особи не тільки де Голя, але і його прем'єр-міністра.

О. Д-вич

ЛЮБОВ

Можливо, ти й не зовсім та, —
Жагою сповнена буйною, —
Що в давні марилась літа
За голубою далиною.

Ні, ти сувора і проста
І жалуєш зронити слово.
Перед признаннями уста
Стискаєш тихо й ніяково.

Ти побувала на війні,
Тобі часом і пісні мало.
Ти з нами йшла в найтяжчі дні
І вірити допомагала.

І перед вогнищем бійці,
По довгих і тяжких походах
Не раз вчували на щоці
Гарячий твій і ніжний подих.

Та хто ж ти? Може, та снага,
Що віру й дужу повнить руку,
І жити нам допомага,
І переборює розлуку.

МАРІЯ ПРИГАРА

Михайло Килимний

НЕВІДРАДНА ДІЙСНІСТЬ ЩЕ Й . . . БРІЗОЛЯ

Куритиба. — Загальні сподівання бразилійського народу, що новий уряд Жвона Гулярта, створений на засадах „президенціялізму", направить, чи бодай устійнить становище речей в країні, починають поволі розвіюватися. Немащо казати, в Бразилії не легко добитися зламу на краще, тобто створити більшменш нормальні умови життя населення. Це тому, що кілька попередніх урядів цим фактично не займалися або займалися не так, як слід. Ось, наприклад, уряд Жуселіно Кубічека незчисленні гроші вгатив у будівництво нового столичного міста Бразилії і в освоєння дикого острова на ріці Амазонка, Бананаль, а користи з цього немає жадної. Коли б хоч частина тих грошей була вкладена в розвиток півдня, особливо в його електрифікацію, шляхове будівництво, сільське господарство та промисловість, економіка Бразилії виглядала б значно ліпше.

Та минулого не повернеш, і тому доводиться шукати нових можливостей і засобів.

Віддаючи свої голоси за так званий „президенціялізм", бразилійський виборець „чуда" від нього не сподівався, але вірив, що бодай підвалини для оздоровлення економіки країни він покладе. І новий уряд обіцяв піти таким шляхом, пропагандивно зацікавлюючи громадську думку своїм „трирічним пляном", докладніші відомості про який, до речі, оголошуються лише тепер.

Конкретно, уряд обіцяв спинити дальше зростання дорожнечі. У Бразилії дійшло вже до такого, що кожних три місяці ціни на все, ніби „самі собою", підвищуються від 5 до 15%. За такими темпами підвищення цін не встигає ніяка, визначувана законом, мінімальна заробітна платня. Звідси — ожебрачення мас населення, його невдоволення і його готовість підтримувати політичних демагогів, що обіцяють золоті гори, а фактично дбають лише за свій власний добробут.

Треба зазначити, що початки діяльности нового уряду були вдалі. За наказами міністра фінансів Сантіяго Дантаса, державна контрольна служба перевірила чимало фірм у промисловому естадо Сан Павльо. Перевірка показала, що власники цих фірм, після заплачення коштів сировини, платні робітникам, державних податків, транспортових витрат і всіх інших видатків, мають ще чистого прибутку . . . 100%.

Наслідком такої перевірки міністер фінансів домовився з продуцентами, щоб вони кілька місяців не підвищували на свої вироби цін, а за той час уряд проведе різні заходи для устабілізування економіки країни. У своїй промові в Сан Павльо він підкреслив, що коли дорожнеча зростатиме й далі, то на кінець року економіка Бразилії прийде до цілковитої катастрофи.

Сантіяго Дантас мав на увазі, устабілізувавши ціни і згодом підвищивши мінімальну заробітну платню, не допустити дальшого зростання цін на харчі й вироби. В цей спосіб вперше практично поліпшився б добробут переважної більшости населення Бразилії.

Ціни, справді, на деякий час залишились, за модним тепер тут висловом, замороженими („конжелядо"). Усі в країні з полегшею зідхнули в усіх зродилася надія на краще майбутнє. А уряд тим часом почав братися до здійснення свого „трирічного пляну", який передбачає низку ґрунтовних реформ. Проєкти тих реформ поступають на розгляд федерального парляменту не в цілості, а частинами. Власне, покищо в повному обсязі поступив лише один проєкт — аграрної реформи, але він . . . застряг у парляменті і хто-зна коли та в якому вигляді звідтам вийде.

Тяжко сказати, який проєкт варто було подати наперед — аграрної реформи чи адміністративної, бо саме бразилійська державна адміністрація, м'яко кажучи, шкутильгає на всі чотири ноги, і тому найкращі ухвали уряду неспроможна запроваджувати в життя. Та уряд має повне право сам вибирати те, що наперед належить подати на розгляд парляменту.

Отже, під сучасну пору, як згадано, обмірковується законопроєкт аграрної реформи. Спочатку він виявився надто „лівим", бо передбачав ледве не конфіскату всіх великих латифундій і безплатний розподіл тих земель серед охочих її обробляти.

Перший варіянт законопроєкту викликав величезний спротив в усій країні. Опозиційні голоси слушно твердили, що уряд має ще подостатку вільних земель, які можна розподіляти серед безземельних рільників, і тому не треба чіпати латифундій. Але всі годилися, що потрібно викупити (не конфіскувати!) ті земельні посілості поблизу великих міст, що не управляються, і поділити їх на довголітні сплати серед дрібних власників, які вирощували б городину та садовину для міського населення. Вказувалось також, що спочатку сільське населення півночі треба привчити до господарювання на землі, інакше нові власники, діставши земельні наділи, не будуть їх обробляти, а продадуть у чиїсь руки, від чого постануть нові латифундії.

Уряд уже кілька разів завертав свій законопроєкт, виправляв і знову надсилав до парляменту. А попереду ще кілька важливих реформ. Чи вистачить на їх розгляд і вирішення „трирічного пляну"?

В міжчасі виявилося, що хоч теперішній уряд створений з Робітничої партії (ПТБ), професійні синдикати, опановані занадто „лівими" елементами, не дуже то слухаються його, а останнім часом навіть протидіють у деяких його заходах і плянах. У Бразилії майже не припиняються страйки, що їх організують керівники синдикатів, вимагаючи негайного підвищення заробітних платень своїм членам. Вимагають підвищити на 70% платню військовики і федеральні службовці. За підвищення свого утримання змагаються також . . . депутати парляменту. Уряд частково мусить задовольняти такі вимоги, і цим самим руйнується плян затримання до наступного року дотеперішнього фінансового стану.

Постійних нападів збоку „лівих" зазнає міністер фінансів Сантіяго Дантас, який раніше вважався також доволі ,лівим". Міністра обвинувачують у тому, що він „не йде назустріч бідним людям", затримує підвищення їхніх платень. От і збалянсуй національну економіку!

Все це не забарилось принести від'ємні наслідки. Ціна доляра з 500 знову піднеслася на 750 круйзерів, на 30% пішли вгору ціни на цигарки, на цукор, подорожчав риж . . . Усі вважають, що це — тільки початок після маленької перерви.

На тлі такої невідрадної дійсности, дуже підозрілою видається метушня ексцентричного політичного діяча, шваґра президента республіки, колишнього губернатора естада Ріо Гранде до Суль, нині федерального депутата, Леонеля Брізолі. Де виникають якісь страйки чи заворушення — він там, де вима-

(Закінчення на стор. 4-ій)

У СВІТІ ЧИТАЧА

ГІДНА ПРАЦЯ

Наш ширший загал, тут у ЗДА чи й у Канаді, — бо рідного Краю годі тут і торкатись, там лиш одно мусять знати! — небагато й недокладно знає нашу історію, берімо: такий важливий час, як національне відродження. — Лиш у загальних зарисах знаємо, що національним пробудителем у Надніпрянській Україні був Іван Котляревський; що в Галичині пробудив народ в любові до свого рідного, українського о. Маркіян Шашкевич.

Цю прогалину старається заповнити Лука Луців своєю працею „Маркіян Шашкевич". Цю працю треба щиро привітати! В першій частині ш. Автор докладно, прозоро, ясно — правда, в згущеній формі! — з'ясовує часи, оточення, обставини, — політичні, економічні, культурні, — з яких виринає М. Шашкевич; далі автор змальовує діяльність, працю, твердість характеру головного творця відродженської Трійці наших просвітників. Автор справно зв'язав роки о. М. Шашкевича із сучасністю, себто: нашу поставу до М. Шашкевича тут і в краю.

Вельми корисна риса цієї праці Л. Луцева є й та, що він, чітким нарисом, подає оту понуру нашу дійсність, таку рідну, яка М. Шашкевича била, з якою він так твердо змагався. Замовчувати чи ідеалізувати ту сумну дійсність, — це давати криве дзеркало сучасному поколінню .

У другій частині книжки вміщено передрук творів о. М. Шашкевича, які дають нам можливість духом перенестись у той наш світ початку XIX століття. Тільки читаючи ці поезії та прозу і порівнюючи їх із нашим сучассям, ми зрозуміємо: чим був і є для нас о. Маркіян Шашкевич і де та як стоїмо ми у світі сьогодні.

Американський поспіх відбився й на цій праці: де-не-де закрались мовні недогляди, а їх у такій праці не повинно б бути.

В чепурному оформленні — обкладинка Т. Шумиловича — видало цю направду у-житочну й потрібну книжку Видавництво „Свобода" (81-83 Grand St., Jersey City, N.J., форм. м. 16, стор. 118)

Михайло Островерха

О. М. Левицький

З ЛОВЕЦЬКИХ СПОГАДІВ

(2)

Стою над проваллям під дубчаком і ловлю вухом кожний звук... Далеко на горбі хтось заговорив і плеснув палицею по пневі... Через хвилину впізнаю далеченько на плаю Михайла Лабу, нашого незрівнянного ловецького сторожа, який мене „вставив" під дубом, а сам пішов за нагінку. Чорна смушка на вуха, довгий вус і смагле, гейби циганське обличчя; червона, груба хуста на шиї і тверді, мов з дуба, чоботи. Він знає всі ходи і звички звірини, усі перехресні стежки, малощо не її мову. Змалку в лісі. Йде собі пласом, щось до себе бурмоче, ніби зі своєю Паранею перекидається словами, тільки час від часу ніби спересердя вдарить палюгою по пневі.

Враз на половині віддалі між нами затрусився сніг з дубових корчів... Значить, щось іде! Заяць, лис, сарнюк, хіба ж не дик... Серце, здається, вискакує з грудей, його стукіт прислонює слух. Щораз ближче сиплеться сніг з кущів у напрямі провалля. Вже й бачу: лис! Перша зустріч з лисом... перша в житті! Сором буде, коли не влучу, всі подумають, що я стрілець „про неділю", а я ж хіба вояк, який дістав був навіть відзнаку „шарфшіца" за цільні стріли на львівській стрільниці. Вмовляю в себе з усієї сили, що я погашу вогонь з його хитрих очей, а шкірку подарую моїй вибраній...

Вже добре бачу, як він обережно підкрадається проваллям: гарна, сивава шкірка, хвіст, як помело. Ще ближче, ще виразніше... Пора! Гримнув стріл з дрижачої рушниці. Лежить, як довгий. Хочеться обцілувати рушницю, дубчака, Михайла, навіть лиса... Михайло, мов нічого й не сталося, ходить по зрубі, підкашлює, говорить. У приступі радости я забезпечив рушницю, перекинув її через плечі і закурив „заслужену" папіроску. Сходжу обережно в кам'яну яругу — і очам своїм не вірю! Лис змінив ґрунтовно своє положення і ... скоками чвалає в глибокий ліс: заки я спохопився, зняв рушницю — поминай його, як звали. Я, очевидно, бігцем за ним, та хіба наздогнати його не зміг...

Збентежений, злий на себе й рушницю, чомусь і на Михайла і, здається, на цілий світ, вернувся я на своє місце. Згодом по лисячій тропі прийшов і Михайло, стріпуючи сніг зі шапки й кожуха. Глипнув на лисячу знімку в снігу, і вже знав усе. Та ніби не знаючи: „Що було?" — питає. — „Був — кажу — заяць, та якось зле йшов на мене і я схибив". А він, несміло підсміхаючись: „То якийсь цуд, бо я з гори видів, як лис зійшов у провал... Та я панові хотів би шос сказати.." — „Не кажіть, Михайле, я знаю, ви мали сказати, щоб на другий раз не забув взяти з хати соли, а з лисом не йшов у перегони.." Його повна дискреція коштувала мені кілька корон, та додому вернувся я однаково героєм з двома зайцями. Пізніші мої зустрічі з лисами були успішніші, бо я завжди мав на тямці першого лисамикиту і числився з його крутим характером.

На жаль, одну тільки ту зиму перед війною мав я змогу дивуватися різним Михайловим „цудам" та зростати під його керівництвом у ловецьку практику. 1914-ий рік започаткував великі лови на людину. Бо що ж воно й було, як не лови, — тільки рафінованіші, — на „звірку" Божої подоби? Скоростріли в одну мить стелять цілі покоси людей, стрільна розривають на кусні людське тіло, танки розчавлюють людське майно й надії, трійливі гази нівечать усе, що живе у вселенній.

За ввесь час війни я ні разу не був на ловах, що їх влаштовували штаби у районах своїх постоїв, зате залюбки блукав по лісах, знімав дротяні сильця, які закладано на заячих стежках, висліджував громадки фазанів та куропатв і зимою їх підкормлював, іноді дивуючись, що, при загальному зацікавленні м'ясивом, все ж таки багато звірини вспіло заховатись. Раз наступив на сарнячий чи оленячий капкан, добре, що обійшлося тільки на зап'ятку.

В той час мав я нагоду чути й бачити „людоловів", які йшли об заклад, хто поцілить людину-ворога, яка з їдункою необережно вискочить удень з окопу до потоку, щоб набрати свіжої води. І хоч я соромився, за свою „Божу подобу" і дрижав з-пересердя, мусів мовчати в обличчі такого прояву „патріотичного геройства". За увесь час війни мав я щастя не задимити ні разу свого пістоля чи кріса стрілом у стандартного ворога. Може тому, що ні разу не мав потреби власної оборони, а може й тому, що заглибоко осіли в мені спогади про справжні лови, як джентлменський спорт з безмежною емоцією, в якому всяка тварина має шанс втекти, перехитрити, скористати з марної кваліфікації ловця.

Оригінальні лови пережив я взимі 1918 року. Зголосили мені, як командантові повіту Рог., мешканці громад, поля яких лежали у сусідстві великих лісів, що в них безліч диків, які восени наробили їм дошкульної шкоди. Вони прохали зарядити облаву для бодай частинного винищення цих шкідників. Я радо згодився і — пішли приготування. В облаві мало взяти участь 50 стрільців зі складу Військової Повітової Команди (м. і. четар Дмитро Галичин, хорунжий Ост. Глібовицький, булавний Дуб), чимало лісових сторожів та селян, яким дозволено задержати зброю, і 250 людей нагінки „за почастунок".

Прийшов очікуваний день, гарний, морозний, після понови. Я переглянув нагінку і ствердив, що вона озброєна в дрючки, добре одягнена й навчена. Десять відповідальних провідників нагінки одержали докладні вказівки, як оточувати поодинокі частини лісу, де мають стояти стрільці.

І от затрубіла зі сторони нагінки трубка, і лінія стрільців заціпеніла у вижиданні першого стрілу. Та ланцюг нагінки посувався горбами та яругами дуже повільно, так що у стрільців простигав по волі їх запал. Аж ось почав уже вітер доносити нам свисти та вигуки нагінки. Враз затрясся бір від стрілів і на нас посипався збоку нагінки правдивий град куль та „сіканців". Стрільці поховались за грубі дерева, — свистять, кричать, але нічого не помагає: гостра пальба не вгаває. Добре, що обійшлося без втрат серед ловців, бо відносно диків не можна було нічого ствердити. Думаю, що неофіційно впало їх декілька штук, якими поділилася нагінка. Загадку стрілів розв'язав мені Михайло коротко і просто: майже кожний чоловік з нагінки мав під кожухом якесь „залізо": то нелеґально задержаний, притятий військовий кріс, то ковалем змайстровану з рури рушницю.

Після цих громадських ловів вже ніхто ні добром, ні злом не був би спокусив мене на другу дичачу облаву. Радше на фронт і в стрілецькі рови!

Після війни щойно в 1921 році відновив я мій зв'язок з лісом, ловами та Михайлом. Моя гарна рушниця, ще з початком війни здана у магазин польського староства, мов у воду впала. Дехто бачив її на старостинських ловах в руках самого пана старости. Купити нову не було за що. Тож я мусів вдоволитися даруном одного знайомого священика, який вийняв із закопаної в землі пачки доволі надгрижену іржею п'ятистрілову рушницю „Бравнінг". Вона прослужила мені вірно аж до кінця другої світової війни, хоч іноді химерна і вперта, звичайно тоді, як треба було викинути вистрілену луску. Та я згодом звик до неї, ба й полюбив, не зважаючи на її крутий характер. Основною хибою цієї рушниці було те, що її дуло було гладке, „негвинтоване" і тому не надавалося до стрілу кулею. Це й було причиною того, що я не міг мати щастя при зустрічі з диками, за що й платив своїми нервами.

ДЕНВЕРСЬКИЙ КАЛЕЙДОСКОП

Балетна група при Спортовому Товаристві „Україна" в Денвері, Колорадо, доказала, що разом з пропаґандою українського танку можна виконувати також і поважніші завдання з ділянки пропаґанди української політичної справи. В суботу, 16 березня взяла згадана Балетна група участь в 1-ій Конференції Світової Проблематики, яку скликала Центральна Висока Школа Аврори, передмістя Денверу. На цій Конференції репрезентовані були представники усіх публічних високих шкіл метрополітального Денверу, Денверського Університету та Колорадського Університету. Цілий день був присвячений на обговорювання і дискутування важніших проблем світового значення, як питання Спільного Европейського Ринку, загрози комунізму, тощо.

Саме в дискусії над цим останнім питанням, яка відбувалася під наголовком: „Як нам стрінути визов комунізму?" взяли активну участь наші представники. В цілому ряді дискутантів забрав слово також п. Меренін. Він інформував учасників, що Україна — це перша жертва російсько-комуністичного імперіялізму. Якби західній світ не допустив був до загарбання України, то ми сьогодні не стояли б перед проблемами Берліну і Куби. Комунізм не страшний, коли йому протиставити силу. Тому не треба з ними переговорювати, не потрібні виміни культурних зв'язків, чи візити релігійних представників, — бо все це тільки поміч большевицькій пропаґанді. Не переговори, не безконечні балачки, а сильна постава, — це одинока правильна і доцільна відповідь на визов комунізму. По полудні перед самою добірною публікою, зложеною з репрезентантів шкіл, професорів університетів та делеґатів інтернаціональних клюбів виступала наша танцювальна група з трьома національними танками: гопаком, катериною і козачком. І тут знов використано нагоду. Пан Ю. Меренін в 10-хвилинному слові розказав присутнім про історію України, згадуючи про безперервну боротьбу українського народу з російським імперіялізмом протягом довгих століть. Також в перерві поміж танками роздавали наші танцюристи інформаційні брошурки про Україну в англійській мові. Ці брошурки зредагував і видав місцевий Відділ УККА власне для таких пропаґандивних цілей. Цілий виступ був дуже вдатний і корисний для нашої справи, а нашим танцюристам із С.Т. „Україна" належиться признання за добре виконане діло. Вони одержали вже подяку від аврорської Високої Школи враз з запрошенням на подібні будучі імпрези.

Шевченківську Академію влаштував Відділ УККА в дні 24-го березня. Програму відкрив коротким вступним словом голова Відділу мґр. Р. Кузьмич, а тоді хор „Гомін" відспівав українською мовою Американський Гимн і Заповіт. Святочну доповідь виголосив д-р Любомир Винар. Мистецьку частину програми виповнили деклямації Оленки Горчаківської (Іржавець), Богдана Громика (Минають дні . . .), і Тараснка Чайківського (Сонце України — Уляни Кравченко). Ірена Волинська виконала фортепіянове сольо (Українські мелодії) і вона теж акомпаніювала хорові. Пластова молодь виконала дві інсценізації: „В широкий світ", — коротка сценка з життя молодого Тараса виконана новаками і „Розрита могила" — виконана юнацтвом. Україну персоніфікувала П. М. Горчаківська. Правдиву несподіванку зробив хор „Гомін", який на закінчення відспівав три пісні: Сонце заходить, Садок вишневий і Утоптала стежечку. Без пересади можна ствердити, що це був один з найкращих хорових виступів на денверській сцені. Тримісячна підготова від хвилини заснування хору принесла заслужені овочі і за це належиться признання і подяка усім хористам, а передусім диригентові хору, інж. Ю. Сластіонові.

Визначний гість завітав до Денверу 31-го березня. Денверська громада, а передусім наше жіноцтво, вітало в тому дні голову Союзу Українок Америки, п. Олену Лотоцьку на Зборах, скликаних в цілі заложення в Денвері відділу СУА. Близько 40 пань зібралося о год 6-ій веч. в святочно прибраній кімнаті при гр.-кат. церкві. Збори відкрила ініціяторка заснування Відділу Стефанія Левченко офіціяльним привітанням, а пізніше слідували привіти. По короткому слові, виголошеному п. С. Левченко, в якому запізнала зібраних з особою п. О. Лотоцької, забрала слово достойна Гостя і поінформувала присутніх про діяльність Союзу Українок Америки. На перше місце вибиваються тут дві ділянки: політично - пропаґандивна та суспільної опіки. В першій ділянці преважними є зв'язки з чужинецькими жіночими організаціями, а при помочі жінок - репрезентантів державних націй виступи на форумі навіть Об'єднаних Націй. А в ділянці суспільної опіки — це та матеріяльна поміч у грошах і харчах нашим „бабусям" у старечих домах на еміґрації, нашим ученим у Франції, а навіть потребуючим на рідних землях. Не згадуємо про успіхи в усіх інших ділянках, про які розказувала Достойна Гостя. Вже самою тільки діяльністю у тих двох секторах заслужив собі Союз Українок Америки на цю велику повагу і пошану, якою втішається в усій українській громаді. Вислухавши реферату п. О. Лотоцької присутні приступили до нарад над організацією Відділу в Денвері, у висліді яких основано 75-ий Відділ Союзу Українок Америки ім. Олени Степанів та вибрано Управу, яку очолила п. Стефанія Левченко.

Л. Колтунюк

Українська хроніка

● **Авторський вечір Ярослави Острук** влаштовує Літературно-Мистецький Клюб у Ню Йорку з нагоди появи нової книжки письменниці в п'ятницю 24 травня ц.р. о год. 8-ій веч. в приміщенні Клюбу. Окремі розділи з книжки читатиме авторка.

● **Виставка малярських і графічних праць Романа і Бориса Пачовських** відбувається в залях Українського Інституту Америки при 2 Іст 79-ій вул. у Ню Йорку і триватиме до 1-го червня ц. р. Висавка охоплює 22 олійні праці і 20 акварель Романа Пачовського та 27 деревовритів Бориса Пачовського. Відкрита виставка від год. 11-ої перед пол. до 6-ої год. вечора кожного дня.

● **Мистецтвознавча Комісія НТШ в ЗДА** влаштовує в суботу, 25-го травня 1963 р. в годині 6-ій вечером в залі Українського Інституту Америки, 2 Схід 79 вулиця в Ню Йорку, Наукову Конференцію з доповіддю проф. Д. Горняткевича на тему: „Українці — студенти Краківської Академії Мистецтв в роках 1917-1939". Конференцію відкриє проф. В. Загайкевич. Доповідь буде ілюстрована.

● **Українська Вільна Академія Наук у ЗДА** влаштовує Наукове Засідання Природничого відділу Академії з доповіддю проф. Наталії Осадчої-Янати: „Історія вживання лікарських рослин на Україні". Засідання відбудеться в неділю 26-го травня 1963 року о 7-ій год. веч. в будинку Академії: 206 Вест 100 вул., Ню Йорк.

● **Дослідний корабель** „Атлантик II" зробив знимки затонулого підводного корабля „Трешера" на дні океану у віддалі 220 миль на схід від побережжя Масачусетсу. Океанічний інститут перевірив, що це дійсно є фота того корабля.

● **Науковці твердять**, що за 2,500 років віднині і соняшна і атомова енерґії будуть вичерпані, і тоді треба буде звертатися за енерґією, що є поза нашою Землею, можливо до мас великих плянет.

УКРАЇНСЬКИЙ МУЗИЧНИЙ ІНСТИТУТ в АМЕРИЦІ

Філядельфія, 25-го травня 1963 року

Початок о год. 3-ій по полудні

Заля УКРАЇНСЬКОГО ГОРОЖАНСЬКОГО КЛЮБУ

КОНЦЕРТ визначних учнів УМІ

УЧАСНИКИ:
М. Бакум, Ю. Божаківський, А. Галамай, О. Нагнибіда, Ю. Осадца, Г. Петрончак, А. Прищляк, П. Рилко, Г. Сагата, Я. Хоманчук, О. Цегельська, М. Цибик, А. Шкварко, Л. Яковенко.

В КОНЦЕРТІ ВЕРУТЬ УЧАСТЬ УЧНІ КЛЯС УЧИТЕЛІВ УМІ:
Г. Клим, А. Огродник-Жилавої, Ю. Оранського, Б. Перфецького, Ю. Цибрівського, В. Цісика, О. Чипак, К. Чічки-Андрієнко.

ДИРЕКЦІЯ УМІ в АМЕРИЦІ

ОСЕРЕДОК СУМА ім. ГЕН.-ХОР. Т. ЧУПРИНКИ в НЮ ЙОРКУ
ВІДДІЛ ЮНАЦТВА „КАНІВ"

Небуденна вистава!

Оригінальна музика! Чарівні балети! Барвисті декорації!

26-го травня 1963 р., в залі Народного Дому в Бруклині

(216 Ґренд вулиця)

Театральна Група молодшого Юнацтва при Осередку СУМА ім ген.-гор. Тараса Чупринки в Ню Йорку,

— виставить —

театралізовану казку в трьох відслонах, пера Іванни САВИЦЬКОЇ:

„ПОПЕЛЮШКА"

Музика: Олег СТРАТИЧУК ● Балети: Тамя ЛЮТИК

Режисерія: Мирослава ЛАСОВСЬКА

ПОЧАТОК точно о год. 5:30 по полудні. Квитки при касі.

Це перше виведення „Попелюшки" на сцені.

До численної участи запрошується Молодь та все Українське Громадянство.

УПРАВА

ГОЛОВНА УПРАВА
УКРАЇНСЬКОГО ЛІКАРСЬКОГО ТОВАРИСТВА ПІВНІЧНОЇ АМЕРИКИ

повідомляє, що

З'їзд Делеґатів УЛТПА

(10-ті ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ)

— відбудеться —

в днях 22 і 23 червня 1963 р. (субота і неділя)

НА СОЮЗІВЦІ, ОСЕЛІ УНСОЮЗУ

в Кергонксон, Н. Й.

До участи в З'їзді крім делеґатів запрошуємо усе членство УЛТПА.
Реєстрація учасників починається в п'ятницю, 21-го червня 1963 р.
Початок нарад в суботу 22-го червня о год. 8-ій рано.

Господарем З'їзду буде Відділ УЛТПА, Метрополія Ню Йорк, який влаштовує

БЕНКЕТ і РАВТ

в суботу 22-го червня о год. 8-ій веч.

Для родин членів УЛТПА і Шановних Гостей передбачена окрема товариська розвагова програма, в обох днях З'їзду. Просимо замовляти кімнати на Союзівці якнайскорше безпосередньо на адресу адміністрації Союзівки:

Ukrainian National Association Estate — Kerhonkson, N. Y. Телефон: Kerhonkson 5641

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:

СУБОТА, 22-го ЧЕРВНЯ 1963 року
Початок нарад о год. 8-ій ранку

1. Відкриття З'їзду
2. Вибір Президії
3. Затвердження порядку нарад
4. Затвердження протоколу попереднього з'їзду
5. Затвердження новоприйнятих членів УЛТПА
6. Вибір Комісій
7. Звітування Керівних Органів УЛТПА
8. Звіт Контрольної Комісії
9. Дискусія над звітами
10. Уділення абсолюторії уступаючим Керівним Органам УЛТПА
11. Вибір нових Керівних Органів УЛТПА
12. Пляни праці нововибраної Головної Управи
13. Ділова Конференція
14. Внески і запити
15. Резолюції
16. Закриття З'їзду

Перерва на обід від год. 1-2 по пол.
Кінець нарад год. 6-та веч.
Год. 8-ма веч. Бенкет і Равт

НЕДІЛЯ, 23-го ЧЕРВНЯ 1963 року

Год. 10 рано Богослуження
Год. 11 30 Відкриття Виставки мистецьких праць Членів Об'єднання Мистців Українців в Америці.

Спільне засідання Представниць Секції Дружин Лікарів при Відділах УЛТПА відбудеться **в суботу, 22-го червня 1963 р. о год. 3-ій по полудні.**

Збори, сходини і конференції різних аґенд УЛТПА, як Медичної Громади, Секції Психіятрів, Секції Лікарів-Стоматологів, Видавничої та інших Комісій УЛТПА відбудуться першого і другого дня З'їзду.

ЗА ГОЛОВНУ УПРАВУ УЛТПА:

Д-р Ростислав СОЧИНСЬКИЙ, голова — Д-р Михайло ЦЕГЕЛЬСЬКИЙ, секретар

Увага! ПАССЕЙК, Н. Дж. й ОКРУГА! Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ КОНҐРЕСОВИЙ КОМІТЕТ
ВІДДІЛ в ПАССЕЙКУ, Н. Дж.

при співучасті
МІСЦЕВИХ ОРГАНІЗАЦІЙ
ЗАПРОШУЄ ВСЕ УКРАЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО
МІСТА ПАССЕЙКУ Й ОКРУГИ НА

СВЯТО ГЕРОЇВ

В 25-РІЧЧЯ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТИ

полк. Євгена КОНОВАЛЬЦЯ

Свято відбудеться

в неділю, 26. травня ц. р. о год. 6-ій веч

в Українській Централі при 240 Hope Ave., Passaic, N.J.

В ПРОГРАМІ:
Святочне слово .... Теофіль БАК-БОЙЧУК
Мистецька частина .... Хор „БОЯН", дир. Я. КОСТИНИН і Молодечі Організації

ІМПРЕЗОВИЙ КОМІТЕТ

УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНІЙ УНІВЕРСИТЕТ
при 2-му ВІДДІЛІ ООЧСУ й ОСЕРЕДКУ СУМА
в НЮ ЙОРКУ

— влаштовує —

в суботу, 25. травня ц. р. о год. 7:30 веч.

в ДОМІ ВИЗВОЛЬНОГО ФРОНТУ
315 Е. 10-та вулиця в НЮ ЙОРКУ
в 25-РІЧЧЯ СМЕРТИ СЛАВНОЇ ПАМ'ЯТІ

полковника Є. Коновальця

СВЯТОЧНУ ДОПОВІДЬ

Д-ра Петра МІРЧУКА
на тему:
„РОЛЯ ПОЛК. ЄВГЕНА КОНОВАЛЬЦЯ
У РЕВОЛЮЦІЙНІЙ БОРОТЬБІ
УКРАЇНСЬКОГО НАРОДУ".

До численної участи Українське Громадянство запрошує

УПРАВА

Увага! МЕТРОПОЛІЯ НЮ ЙОРК Увага!

КОМІТЕТ ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 20. РІЧНИЦІ
1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ УНА

— запрошує —

ВСІХ КОЛ. ВОЯКІВ 1-ої УКРАЇНСЬКОЇ ДИВІЗІЇ

на

ТОВАРИСЬКУ ЗУСТРІЧ ДИВІЗІЙНИКІВ

Субота, 25-го травня Год. 7-ма веч.

УКР. НАР. ДІМ (142 2nd Avenue, NEW YORK)
(Буфет: напитки й закуска під власним командуванням)

Сотн. Вол. ЯВОРСЬКИЙ, Голова — Ред. Мик. ФРАНЦУЖЕНКО, Секретар

СОЮЗ УКРАЇНСЬКИХ СТУДЕНТСЬКИХ ТОВАРИСТВ АМЕРИКИ

ГОЛОВНА УПРАВА

має шану повідомити, що

6-ий КОНҐРЕС СУСТА

— відбудеться —

в днях 6-7 липня 1963 року
в КЛІВЛЕНД, Огайо

●

Субота, 6-го липня 1963 р. Початок год. 9-та рано

Відкриття, доповіді, ділові наради

Заля: Western Reserve University, Student Union
11111 Euclid Avenue, Cleveland, Ohio

Ювілейний Бенкет і Конґресовий Студентський Баль — год. 8-ма веч.

Заля: Lake Shore Hotel
12506 Edgewater Drive, Lakewood, Ohio.

Неділя, 7-го липня 1963 р. Початок год. 10-та рано

ПРОДОВЖЕННЯ ДІЛОВИХ НАРАД І ВИБІР НОВИХ ОРГАНІВ СУСТА.

●

Запрошуємо до участи Українське Студентство і Громадянство.

В пам'ять Дорогої Дружини
сл. п. Осипи ІВАНЧУК-ГРИГОРІЧУК
яка померла 18-го травня 1963 року в Бронксі, Н. Й.
складаю на

Наукове Т-во ім. Шевченка в Ню Йорку	$25.00
НТШ — Сарсель	$25.00
УВАН	$25.00
Сироти в Австрії і Німеччині	$25.00

Микола ІВАНЧУК

Замість квітів на могилу
бл. п. проф. МАРКІЯНА ТЕРЛЕЦЬКОГО
складаємо $25.00 на потреби НТШ в Сарселі.
Бувші учні 8-ої кляси Української Гімназії, Мюнхен-Карльсфельд.

М. Борковська, Х. Кордуба, В. Кушнір, Р. Микита, М. Пастушенко, З. Салевич, Р. Свистун, Н. Сохан, В. Шипайло

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК
у США

НАУКОВЕ ЗАСІДАННЯ

Природничого відділу Академії.
Доповідь проф. Наталії ОСАДЧОЇ-ЯНАТИ:
„Історія вживання лікарських рослин на Україні".
Засідання відбудеться в неділю, 26-го травня 1963 року о 7-ій год. веч. в будинку Академії: 206 Вест 100 вул. Ню Йорк.

УСТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" з НЮАРКУ

— влаштовують —

26-го травня 1963 року

на ЦЕРКОВНІЙ ПЛОЩІ у WHIPPANY, N. J.

ВЕСНЯНИЙ ПІКНІК

В ПРОГРАМІ — ТАНЦІ та РІЗНІ НЕСПОДІВАНКИ
СМАЧНИЙ БУФЕТ

Початок о год. 2-ій пополудні — Вступ: $1.25.
ДОЇЗД: Route No. 10 до Jefferson Road у Whippany.

1938 — 1963

АБІТУРІЄНТКИ УКРАЇНСЬКОЇ ДІВОЧОЇ ГІМНАЗІЇ УПТ „РІДНА ШКОЛА" в СТАНИСЛАВОВІ

— влаштовують —

З'ЇЗД КЛЯСИ

У 25-ЛІТТЯ МАТУРИ

в дні 15-го і 16-го червня 1963 року

в ГАНТЕРІ на оселі „КСЕНЯ" у п-ва Кобзярів.

З нагоди З'їзду запрошуємо Всеч. Отців Катехитів, Вп. Панів Директорів, Професорів, Товаришок і всіх Станиславівців з Родинами.

ПРОГРАМА З'ЇЗДУ:
Субота, 15-го червня:
год. 12 впол.: Служба Божа
год. 2 попол.: Спільний обід
год. 8 веч.: Забава

Зголошення просимо надсилати на адресу:
І. КОБЗЯР — JEWETT CENTER — ГАНТЕР, Н. Й.
Тел.: Hunter 4700
Доїзд: Thruway — виїзд 20.

За ближчими інформаціями звертатися на адресу:
J. KRYZANOWSKY — 150-16, 87th Rd., JAMAICA 32, N.Y.
Tel.: AX 7-7621

Увага! ПАТЕРСОН і ОКОЛИЦЯ! Увага!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ПАРАФІЯ
СВ. ПОКРОВИ в ПАТЕРСОНІ, Н. Дж.

— влаштовує —

ВЕЛИКУ ВЕСНЯНУ ЗАБАВУ

в суботу 25-го травня 1963 року

в ПОЛЬСЬКІМ НАРОДНІМ ДОМІ
при 76 Godwin Street — PATERSON, N.J.
Буфет в заряді МОЛОДИХ СЕСТРИЦЬ.
Грає оркестра М. ТКАЧА.

Початок о год. 8:30 вечора.

Запрошуємо все Українське Громадянство.

КОМІТЕТ

Увага! Увага!

УКРАЇНСЬКИЙ РЕСПУБЛІКАНСЬКИЙ КОМІТЕТ ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

— повідомляє, що —

у вівторок, 28-го травня ц. р.

відбудеться

в залі УСО „ТРИЗУБ" при 4932 Н. Брод вулиці

ВИПОВНЮВАННЯ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПАПЕРІВ

ДЛЯ ВСІХ ТИХ, ЯКІ ЩЕ ДОТЕПЕР НЕ НАБУЛИ ГРОМАДЯНСЬКИХ ПРАВ США.

На залі ПРИСУТНІЙ ФОТОҐРАФ, який змісця робить потрібні знимки.

Вишколений персонал виповнює заяви на громадянські папери.

Адвокати Тома ДАРМОПРАЙ і Джорж ҐЕРШЕНФЕЛД дають на місці поради у всіх іміґраційних проблемах — БЕЗПЛАТНО●

Використайте нагоду щоб без зайвого труду полагодити усі потрібні формальности і стати ПОВНОПРАВНИМ громадянином країни в якій живемо!

Ця акція ведеться заходами Центрального Виборчого Комітету Республіканської Партії

За Український Республіканський Комітет міста Філядельфії
Іван ОДЕЖИНСЬКИЙ, предсідник

ВЖЕ ВИЙШОВ З ДРУКУ ЗБІРНИК

ЛІТУРГІЯ

що містить 188 партитур усіх піснопінь Св. Літургії, які зібрав і впорядкував проф. В. ЗАВІТНЕВИЧ, а видав Музичний Відділ Науково-Богословського Інституту.

●

Серед них всі відомі й ще досі не друковані твори українських церковних композиторів, які в XX ст. відродили церковно-музичну творчість Українського Народу та стали геніяльними творцями нового її напрямку, що характеризується найглибшим і найтоншим перейняттям духом нашої Нації, як: К. Стеценко, М. Леонтович, О. Кошиць, П. Козицький, М. Вериківський та ін.

Збірник друкований на доброму папері, має 400 сторінок тексту і тверду обгортку. Ціна за примірник $20 з пересилкою. Кількість примірників призначених до продажу невелика. Придбати цей збірник можна ТІЛЬКИ в Книжному Складі Консисторії Української Православної Церкви в США. Замовлення виконуються тільки після одержання всієї належности згори. Писати на адресу:

UOC BOOK STORE
P. O. Box 595 — So. BOUND BROOK, N.J.

Українці на Міжнародному Фестивалі в Ковінґтоні, Кентаки

В днях 23, 24 і 25 ц. м. відбудеться в Ковінґтоні, Кентаки, Мінаціональний Фестиваль зі співучастю різних національностей. Комітет Фестивалю запросив до співучасти також Танцювальний Гурток „Калина", що існує при українській парохії св. Михаїла в Мілвокі, Висконсин, і Гурток запрошення прийняв. Завдяки заходам Комітету Фестивалю та місцевих людей Броварня Пебста погодилася фінансувати цю далеку подорож молодих ентузіястів українського танку, присилаючи більшу кількість гроша, бо сама Танцювальна Група не була всилі покрити великі витрати на 23 особи. Групою проводить як голова і інструктор Андрій Черень, касиєром є Володимир Кузьмінський, а опікунами в дорозі для дітей являються: І. Сенчишин — для хлопців, Вікторія Сенчишин та Ю. Логуш — для дівчат, о. І. Олексюк є духовним опікуном групи. Під час побуту в Кентаки о. І Олексюк відправлятиме Службу Божу кожного дня в одній із римо - католицьких церков для своїх парохіян і радий буде бачити місцевих, чи з околиці, наших людей, які не мають частої нагоди бувати на своїх Богослуженнях.

Клівленд готується до Свята Героїв

(зрв) В зеленосвяточну суботу, 1 червня ц. р., українська громада Клівленду і цілого стейту Огайо вшановує пам'ять Героїв Української Національної Революції — Симона Петлюри, Євгена Коновальця, Романа Шухевича і Степана Бандери — окремим великим Святом Героїв, з спеціяльним відзначення 25-их роковин смерти полк. Євгена Коновальця. Свято відбудеться в авдиторії Лінкольна Гайскул о год. 7:30 вечора. Цього самого дня о год. 6:30 вечора відбудеться в українських церквах Клівленду Поминальні Богослуження, в яких організовану участь візьмуть Осередки Спілки Української Молоді з Клівленду, Парма, Акрону, Кентону, Лорейну та Йонґставну. Головним доповідачем на Святі Героїв буде д-р Михайло Кушнір з Вашинґтону. Передбачений теж Апель Молоді з участю сумівської оркестри „Трембіта" під керівництвом Михайла Голіяна. Філядельфійська група акторів Української Сцени — Віра Левицька, Марія Лисяк, Ярослав Пінот-Рудакевич, Володимир Шашаровський — виконають монтаж слова і пісні українських поетів, укладу Олега Лисяка, п. н. „У Дні Героїв". Програму закінчить виступ Українського Хору ім. Т. Шевченка під батутою проф. Я. Барнича при акомпіяменті п. Ірина Заячківська-Гаврилюк. Це імпозантне Свято Героїв в Клівленді відбудеться заходами Третього Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України. Пам'ять про трагедію Парижу, Роттердаму, Білогорчі та Мюнхену кличе все українське громадянство та всю українську молодь до масової участи у Святі.

Де-ґолісти твердять, що система де Ґоля залишиться у Франції

Париж. — Найвидатніші речники президента де Ґоля, його теперішн. прем'єр Жорж Помпіду і його попередник, перший прем'єр за де Ґоля Мішель Дебре, виступили з деклтраціями єдности де-ґолівського руху та тривкости державної системи, що її створив де Ґоль. Вони промовляли на терені Національної Ради Унії для Нової Республіки, себто тієї політичної організації, що її покликав до життя де Ґоль, як свою партійно-політичну підбудову. Обидва названі діячі палко заперечували, наче в таборі де Ґоля існують фракційні розбіжності та твердили, що система де Ґоля тривка і що вона залишиться у Франції також після смерти самого де Ґоля. Це була відповідь на постійні твердження опозиції, наче б система де Ґоля існувала тільки так довго, поки живе де Ґоль, і мусіла невідхильно скінчитись з його смертю. Мішель Дебре, який перепав був у парляментарних виборах в мин. листопаді, був обраний в додаткових виборах три тижні тому. Йому відразу запропоновано становище голови де-ґолівської більшости в парляменті, але він відмовився.

Іван Овечко

Збірка творів священика

(Архим. Петро Г. Опаренко—„Суд Божий", 192 стор. 1962 р.)

Свого часу я плянував видати велику збірку коротких оповідань, нарисів і спогадів, написаних виключно священиками Української Православної Церкви в Америці. На жаль, цього задуму здійснити не вдалося: на мій обіжник - заклик у цій справі відгукнулося лише кілька настоятелів на всю масу понад ста священиків.

Аж ось до моїх рук потрапила чепурно видана книжка з 30-тьма цікавими коротенькими оповіданнями, нарисами і спогадами, написаними лише одним священиком. Оповідання якраз такого розміру та різноманітного змісту, як я собі плянував для збірки. Тому з великою охотою я взявся до їх читання та ще з більшою насолодою перечитав. І вже тепер, не сказавши нічого про плюси і мінуси цієї книжки, раджу всім її придбати і з душевним спокоєм і відпруженням почати читати. Кажу „почати", бо переконаний в тому, що той, хто почне читати, обов'язково перечитає до кінця — така вона цікава.

Мова йде про 192-сторінкову книжку о. архим. Петра Г. Опаренка, настоятеля парафії в Бріджпорті. Збірка називається „Суд Божий".

Хоч назва збірки цілком відповідає змістові нарисів, оповідань і леґенд, все ж не вважаю, щоб ця назва була дуже вдала. Справа бо в тому, що читач після прочитання назви книжки подумає, що це академічно - богословське трактування життєвих подій — і тільки. Насправді ж „Суд Божий" — це збірка художніх творів, написаних в дуже легкій літературній формі. Тому книжка цікава не лише для тих, хто цікавиться богословієм чи церковним тлумаченням людського життя, а й для тих, що люблять почитати щось цікаве з буденного життя: про війну і мир, про звичайні домашні турботи і кохання, про героїв і мучеників і про нещасливе подружжя, про Миколая Чудотворця і про розпусну жінку. Але протягом кожного опису подій тягнеться стрічка віри в Боже Провидіння, в силу кари Божої і милосердя Господнього.

Ось молодий студент - випускник одружується з коханою дівчиною без дозволу батька молодої. Кілька днів пізніше бувший студент стає священиком, отримує парафію, гарно живе з дружиною-паніматкою, користується повагою в громаді. Але сумління мучить обох за поступок, зроблений проти волі батька. Який же вихід? Автор оповідання находить вихід...

Або ось леґенда про жінку, яка сімнадцять літ насолоджувалася всім, потім сорок сім років прожила в пустині, не бачивши живої людини і тим заслужила собі вінець слави преп Марії Єгипетської.

Багато оповідань написано так, що не пізнаєш, чи то письменницька уява автора.

Всі оповідання ведуться в однаковій формі спокійної розповіді так, ніби вони й написані для того, щоб вся родина після денних турбот засіла собі ввечері та й послухала батькового чи материного читання про те, що так часто в житті трапляється, але над чим не завжди є час призадуматись, а чому саме воно так трапилось? Книжка о. Опаренка „Суд Божий" не тільки оповідає про цікаві події, а про те, чомі вони такими були.

Ця гарна книжка видана Видавництвом Ю. Середяка в Арґентині, але на обкладинці цього не зазначено взагалі.

Астронавта Л. Гордона Купера і його дружину Труді вітали оваційно під час їх приїзду на летунську базу Патрика на Флориді зібрані там тисячні маси людей.

Невідрадна дійсність ще й... Брізоля

(Закінчення із стор. 2-ої)

гають підвищення платень — він обов'язково стоїть за цим, де обвинувачують міністра фінансів — він один із перших.

А оце недавно „ліві" елементи влаштували біля парляменту демонстрацію, вимагаючи затвердження законопроєкту аґрарної реформи. Брізоля з балькону звернувся до демонстрантів із закликом, щоб вони... сильніше тиснули на парлямент, енерґійніше ставили свої вимоги. Такий вчинок федерального депутата засудили навіть його однопартійці з ПТБ.

Зовсім нещасливо для Брізолі випала його остання поїзка на північ країни. В місті Наталь Брізоля виступив з промовою перед офіцерами, брутально обвинувачуючи командувача військової округи в тому, що він не дає підтримки „незадоволеним" на півночі. Офіцери кинулися на Брізолю з явним наміром його забити. На захист депутата став... сам „звинувачений" командувач округи. Під посиленою охороною Брізолю вивели задніми дверми з приміщення зборів, спровадили з готелю, посадили на літака і відіслали до Ріо де Жанейро з порадою ніколи більше не показуватися в Наталі.

В іншій місцевості, теж на півночі, але вже не в міській а в сільській, Леонель Брізоля зібрав великий гурт людей і почав промовляти:

— Ви бідні, нічого не маєте, а он поруч (там то й там то) є цілком вільні, ніким не оброблювані родючі землі. Досить там є й різного дерева. Ото йдіть туди, беріть собі скільки хочете землі, рубайте дерева, будуйте хати і господарюйте на здоров'я. Як хтось нагодиться з влади, скажіть, що все це дозволив вам робити Брізоля.

Люди послухали цього депутата й вирушили на вказані ним землі.

Яке ж було їх здивовання, коли за деякий час прийшло військо і вигнало нових „господарів", а декого й затримало на певний час. З'ясувалося, що Леонель Брізоля спрямував тих людей захоплювати землі... свого шваґра, президента республіки — Жвона Ґулярта...

Тож зовсім не випадково є недавня прилюдна заява президента Ґулярта, що Брізоля тільки заважає у проведенні земельної реформи. Група федеральних депутатів з партії ПТБ, в тому числі й донька колишнього президента Івета Варгас, вирішила переводити попередню „цензуру" кожного виступу Брізолі на сесіях парляменту, бо він „не розуміє демократичної парляментарної діяльности й часто вихоплюється не з тим, з чим треба".

Більшість преси вважає Леонеля Брізолю за деструктивного діяча, який прагне стати бразилійським Фіделем Кастром. Брізоля вже втратив багато із своєї колишньої популярности, навіть серед однопартійців, і його метушня викликає зайві ускладнення та труднощі, що ще більше погіршують загальний стан в країні.

Ювілейний Футбольний Турнір Півночі в Клівленді

З доручення Союзу Українсько - Американських Спортових Товариств (СУАСТ) Північ клівлендський „Львів" влаштовує в суботу 1-го й неділю, 2-го червня на площі Бруксайд Парку, Клівленд 9, Огайо, Футбольний Турнір за чемпіонат Півночі ЗДА й чашу Клюбу Львов'ян із Шикаґа.

Цьогорічний турнір буде мати признаки й присмаки ювілейности — адже минає 10 років, як у Дітройті відбувся перший такий турнір, влаштований тамошнім „Черником". Переможці дотеперішніх турнірів: 1953, в Дітройті — „Леви" (Шикаґо); 1954, в Клівленд — „Леви" (Ш.); 1955, у Шикаґо — „Львів" (Клівленд); 1958, у Дітройті — „Крила" (Шикаґо); 1959, у Клівленді — „Леви" (Ш.), 1960, у Шикаґо — „Леви" 1962, у Дітройті — „Леви". В рр. 1956—57 замість турнірів були гри чашовою системою (дві гри тих самих суперників відношенням воріт одну дружину кваліфікують до дальших гор, а одну елімінують). Дворічну аферу тоді виграли „Леви" перед „Черником". 1961 р. турніру не було (в останній хвилині відкликаний, тому, що клюби не прислали листи змагунів). Від 1956 р. гри ведуться за офіційний чемпіонат створеного на рік раніше СУАСТ — Північ. В рр. 1954-1962 додатковою ставкою турнірів і змагань була зафундована Українською Щадницею — Клівленд мандрівна чаша. Минулого року цю чашу (після 5 перемог) здобули на власність „Леви" — Шикаґо — новим „червачком принади „на вудці" турнірів від цього року стає трофей шикаґовського Клюбу Львов'ян.

В цьогорічному турнірі, в Клівленді, участь беруть: „Леви" — Шикаґо, „Крила" — Шикаґо, „Київ" — Міннеаполіс, „Черник" — Дітройт і „Львів" — Клівленд. Початок гор: субота, 1-го червня — год. 2-га по полудні; неділя, 2-го червня — год. 9-та ранку.

В суботу, 1-го червня, вечером (год. 9) зустріч спортової братії Приозерної Смуги на спортовій забаві в Народниму Домі, 2253 В. 14 вул., Клівленд 13, Огайо. Ця адреса замісцевим клюбом і змагунам служитиме теж як збірний і прохарчувальний пункт у час турніру.

О. Гайський,

ТАРЗАН, ч. 5036. Над гніздом.

Крилатий викрадач Тарзана летів до вершка гори і там почав, кружляючи, знижуватися.

Тепер рішучий мавполюд витягнув із похви гострий ловецький ніж...

Бо він вже спостеріг, що його несе до гнізда, де на нього чекали пажерливі молоді птеродактилі!